

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě, pobočka v Olomouci, rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Radkovou v právní věci žalobkyně **A. J.**, bytem V., proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem v Praze, Křížová 25, k žalobě proti správnímu rozhodnutí žalované ze dne 13. 11. 2009, č. X, o odnětí částečného invalidního důchodu,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 13. 11. 2009, číslo X, **s e r u š í** pro vady řízení a věc **s e** žalované **v r a c í** k dalšímu řízení.
- II. Žalobkyni se náhrada nákladů řízení nepřiznává.
- III. Žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

Žalobkyně podala v zákonné lhůtě proti označenému rozhodnutí žalované žalobu, ve které namítala, že posudkový lékař nezkoumal podrobněji její zdravotní stav, že žalobkyně trpí epilepsií, která se značně zhoršila. Od roku 2004 se výrazně zhoršil celkový zdravotní stav žalobkyně, dochází k častějším výpadkům komunikace a rodina žalobkyni často napadá, že si některé věci vymýšlí, což nasvědčuje tomu, že vidí věci, které ve skutečnosti nejsou.

Krajský soud požádal o přezkoumání zdravotního stavu žalobkyně posudkovou komisi Ministerstva práce a sociálních věcí (dále „MPSV“) v Ostravě, která toto učinila a soudu zaslala posudek ze dne 24. 3. 2010.

Po jednání dne 15. 6. 2010 si soud vyžádal od PK MPSV v Brně srovnávací posudek, protože u žalobkyně došlo ke zhoršení psychického stavu, byla hospitalizována a i poté se sesypala.

Krajský soud provedeným řízením a dokazováním vzal za prokázané, že:

- žalovaná napadeným rozhodnutím odňala žalobkyni částečný invalidní důchod podle § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, s odůvodněním, že podle posudku lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení Olomouc ze dne 26. 10. 2009 žalobkyně nebyla plně ani částečně invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její schopnost soustavné výdělečné činnosti pouze o 25%;
- u žalobkyně se k datu napadeného rozhodnutí jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byla porucha osobnosti středně těžká. Stav žalobkyně odpovídal postižení, uvedenému v příloze č. 2 k vyhlášce č. 284/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů, kapitole V položce 5 písm. b) s poklesem schopnosti soustavné výdělečné činnosti o 30% s navýšením pro epilepsii, která snižuje možnosti pracovního zařazení žalobkyně, o dalších 5% na celkových 35%. Posudková komise MPSV v Brně ve svém posudku ze dne 14. 7. 2010 hodnotila pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobkyně stejně jako PK MPSV v Ostravě dne 24. 3. 2010 o 30%, tj. na horní hranici, a to vzhledem k opakované dekompenzaci stavu žalobkyně a s přihlédnutím k podprůměrnému intelektu. Odlišné celkové procentní hodnocení žalobkyně zdůvodnila PK MPSV v Brně proto, že lépe odpovídá zjištěnému funkčnímu stavu. Toto se podává z posudku posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí s pracovištěm v Ostravě ze dne 24. 3. 2010 a z posudku PK MPSV v Brně ze dne 14. 7. 2010.

Uvedená skutková zjištění soud opírá o listinné důkazy, a to napadené rozhodnutí žalované, posudek lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení Olomouc ze dne 26. 10. 2009, posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí s pracovištěm v Ostravě ze dne 24. 3. 2010 a posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí s pracovištěm v Brně ze dne 14. 7. 2010.

Přezkoumává-li krajský soud správní rozhodnutí žalované o nároku na důchodovou dávku podmíněnou zdravotním stavem, je rozhodnutí soudu především závislé na odborném lékařském posudku. V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav Ministerstvo práce a sociálních věcí svými posudkovými komisemi (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.). Proto v tomto

řízení byl vypracován posudek posudkovou komisí MPSV v Ostravě a následně srovnávací posudek PK MPSV v Brně. Krajský soud nezpochybnil závěr posudku Posudkové komise MPSV v Brně pro jeho přesvědčivé odůvodnění a pro své rozhodnutí tento závěr posudku převzal.

Podle § 44 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. je pojištěnec částečně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 33 %.

Podle § 44 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb. je pojištěnec částečně invalidní též tehdy, jestliže mu dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav značně ztěžuje obecné životní podmínky. Okruh zdravotních postižení značně ztěžujících obecné životní podmínky stanoví prováděcí předpis.

Pro účely posouzení poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti pojištěnce se touto schopností rozumí schopnost pojištěnce vlastní prací dosáhnout výdělek odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem (§ 6 odst. 1 vyhlášky č. 284/1995 Sb.). Procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti podle druhů zdravotního postižení jsou uvedeny v příloze č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb., kterou se provádí zákon o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů.

Podle § 6 odst. 3 vyhlášky č. 284/1995 Sb. pro stanovení procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti je nutné určit zdravotní postižení, které je příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Je-li těchto zdravotních postižení více, jednotlivé hodnoty poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti se nesčítají; v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a procentní míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti ostatních zdravotních postižení.

Podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s.ř.s.“), při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Po provedeném řízení krajský soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Jestliže u žalobkyně bylo prokázáno, že k datu napadeného rozhodnutí docházelo k poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti ve vyšší míře než 33%, je nutno žalobkyni k datu napadeného rozhodnutí považovat za částečně invalidní, a to od odůznání.

Podle čl. V bodu 1. zákona č. 306/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, ve znění pozdějších předpisů, jestliže řízení o

nároku na plný invalidní nebo částečný invalidní důchod bylo zahájeno před 1. lednem 2010 a nebylo před tímto dnem pravomocně skončeno, dokončí se podle právních předpisů účinných ke dni 31. prosince 2009, pokud plná invalidita nebo částečná invalidita vznikla před 1. lednem 2010.

Podle § 86 odst. 3 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění účinném do 31. 12. 2009, orgán rozhodující o plném invalidním důchodu nebo částečném invalidním důchodu rozhodne bez nové žádosti i o částečném invalidním důchodu nebo plném invalidním důchodu, jestliže v průběhu řízení o přiznání důchodu (§ 81 odst. 1) zjistí, že občan je částečně invalidní nebo plně invalidní.

Krajský soud proto zrušil rozhodnutí žalované pro vady řízení, neboť žalovaná si ve správním řízení neopatřila důkazy v takovém rozsahu, aby byl prokázán skutečný stav věci. Současně krajský soud vrátil věc žalované k dalšímu řízení. Žalovaná znovu ve věci rozhodne, přičemž bude vycházet z právního názoru krajského soudu, že žalobkyně je částečně invalidní od oduznání.

Žalobkyně se při jednání u krajského soudu dne 10. 8. 2010 nákladů řízení vzdala, proto jí je soud nepřiznal.

Žalovaná v tomto řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona (§ 60 odst. 2 s.ř.s., § 118d odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů).

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, prostřednictvím nadepsaného soudu, písemně ve dvojím vyhotovení.

V Olomouci dne 10. 8. 2010

JUDr. Martina Radkova
samosoudkyně